

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 65EK/1509/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121321744
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Asztalosová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121321744.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: H. Y. F., X.. XX.XX.XXXX, V. L. Ľ. XXX, XXX XX Ľ., zast. zákonným zástupcom: C. L., X.. XX.XX.XXXX, V. L. F. XXX/XX, XXX XX P.Á., proti povinnému: R. F., X.. XX.XX.XXXX, V. L. Ľ. XXX, XXX XX Ľ., právne zast. JUDr. Ing. Ivana Kožáková, advokátka, so sídlom Stošická 1067/50, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 51 918 382, o vymoženie zameškaného výživného vo výške 450,00 Eur a bežného výživného vo výške 150,00 Eur, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Jaroslav Kabáč, so sídlom exekútorského úradu Trojičné námestie 191, 027 44 Tvrdošín, pod. sp. zn. 075EX 536/21, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Oprávnený je p o v i n n ý nahradiť súdnemu exekútorovi náhradu paušálnych trov súdneho exekútora vo výške 36,00 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

III. Oprávnený je p o v i n n ý uhradiť povinnému náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 63,94 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu prostredníctvom súdneho exekútora dňa 07.05.2021 domáhal od povinného vymoženie zameškaného výživného vo výške 450,00 Eur a bežného výživného vo výške 150,00 Eur, na základe exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1P/150/2018 zo dňa 24.11.2020, vykonateľný vo výroku o vyživovacej povinnosti dňa 04.01.2021 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 22.06.2021 poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jaroslava Kabáča, so sídlom exekútorského úradu Trojičné námestie 191, 027 44 Tvrdošín (ďalej len „súdny exekútor“). Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 29.06.2021.

3. Dňa 29.06.2021 doručil povinný prostredníctvom právneho zástupcu súdnemu exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodnil tým, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Povinný uviedol, že okrem exekučného titulu v čase jeho vykonateľnosti existovalo iné právoplatné rozhodnutie, ktoré zaväzuje práve matku dieťaťa prispievať výživné k rukám povinného a to Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/150/2019 zo dňa 06.11.2019 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/67/2019 zo dňa 09.01.2020, vykonateľné dňom 07.11.2019 ako aj Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/150/2018 zo dňa 06.11.2019 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoP/59/2018 zo dňa 19.12.2018, vykonateľné dňa 09.01.2020, ktorým bol maloletý zverený do právoplatného rozhodnutia vo veci do starostlivosti povinného. Povinný uviedol, že maloletý je až do dnešného dňa v osobnej starostlivosti otca a teda povinného a matka je zaviazaná prispievať na výživu maloletého, preto je predmetná exekúcia v rozpore s vyššie uvedenými skutočnosťami, ako aj v rozpore s dobrými mravmi.

Povinný uviedol, že nie je možné od neho požadovať plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletému k rukám matky, keďže maloletý je v osobnej starostlivosti povinného, pričom matka realizuje styk s dieťaťom len každý druhý víkend. Keďže je maloletý zverený do osobnej starostlivosti otca, iným právoplatným rozhodnutím nie je možné požadovať aby vyplácal výživné matke dieťaťa, keďže povinný sám uspokojuje všetky potreby maloletého. Povinný tiež uviedol, že výživné je viazané na osobu oprávneného a teda dieťaťa. Povinný ďalej uviedol, že matka podala aj trestné oznámenia na otca maloletého na základe uvedeného exekučného titulu, ktoré bolo odmietnuté, pričom sama matka vypovedala, že ju mrzí, že si neplní vyživovaciu povinnosť voči maloletému od januára 2021, nakoľko bola v domnení, že práve povinný si má plniť vyživovaciu povinnosť k jej rukám, pričom uviedla, že svoj dlh zaplatí. Povinný ďalej uviedol, že jeho povinnosťou je zabezpečovať všetky potreby maloletého a vyživovať ho čo je za súčasného stavu nemožné keďže sú mu blokované účty a nedisponuje žiadnymi hotovostnými finančnými prostriedkami, nemá ako zabezpečiť potreby maloletého. Z uvedeného dôvodu žiadal povinný exekúciu zastaviť, pričom si uplatnil aj trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby. Povinný k návrhu na vykonanie exekúcie predložil Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/150/2018 zo dňa 06.11.2019, Uznesenie Krajského súdu v Žiline 9CoP/67/2019 zo dňa 09.01.2020, Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/150/2018 zo dňa 27.09.2018, Uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoP/59/2018 zo dňa 19.12.2018 a Uznesenie Obvodného oddelenia PZ v Ružomberku sp. zn. ORP-77/OO-RK-2021 zo dňa 17.05.2021, ktorým bolo odmietnuté trestné oznámenie oprávneného voči povinnému.

4. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadril.

5. Súdny exekútor predložil dňa 23.07.2021 súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie na rozhodnutie, spolu so všetkými prílohami. Súdny exekútor sa vyjadril k doručovaniu jednotlivých písomností účastníkom.

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

10. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

11. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

12. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

13. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

14. Podľa § 44 zákona č. 161/2015 Z. z. civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

15. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladom vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a dobrovoľne sa nespĺnila.

16. Exekučný súd v konaní povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktoré vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

17. Súd preskúmaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie konštatuje, že tento bol podaný v zmysle ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, teda v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote, a takto podaný návrh má odkladný účinok. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namietal skutočnosť, že v čase podania návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie ako aj do dnešného dňa sa maloletý nachádza v jeho osobnej starostlivosti, pričom maloletý mu bol zverený do osobnej starostlivosti právoplatným neodkladným opatrením až do právoplatného skončenia konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul, a matka maloletého bola zaviazaná platiť výživné na maloletého k rukám povinného, preto z uvedených dôvodov, keďže sa maloleté dieťa nachádza v jeho osobnej starostlivosti, nie je logické a zároveň spravodlivé aby platil výživné k rukám matky, keďže sám uspokojuje potreby maloletého.

18. Súd preskúmaním spisového materiálu mal za preukázané, že predmetné exekučné konanie je vedené na podklade exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/150/2018 zo dňa 21.11.2020, vykonateľný vo výrokovej časti ohľadom vyživovacej povinnosti dňom 04.01.2021, pričom predmetným exekučným titulom vo výroku I. bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti matky, a výrom III. uvedeného exekučného titulu súd zaviazal povinného prispievať na maloletého výživným vo výške 150,00 Eur mesačne, vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletého, počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd mal rovnako z návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie za preukázané, že zákonný zástupca, teda matka maloletého podala návrh na vykonanie exekúcie dňa 07.05.2021 na základe predbežne vykonateľného výroku III. exekučného titulu. V návrhu na vykonanie exekúcie si oprávnený zastúpený zákonným zástupcom uplatnil zameškané výživné vo výške 450,00 Eur a bežné výživné vo výške 150,00 Eur, pričom z doplňujúcich údajov o vyživovacej povinnosti mal súd za preukázané, že zameškané výživné si oprávnený uplatňuje za mesiace február, marec, a apríl 2021 a bežné výživné do budúca od mesiaca máj 2021.

19. V zmysle § 44 CMP je rozsudok o výživnom vykonateľný doručením predmetného rozsudku. V danom prípade ide o tzv. predbežnú vykonateľnosť rozhodnutia, na základe ktorej by mal povinný rodič, ktorý bol zaviazaný na plnenie vyživovacej povinnosti, povinný plniť toto výživné aj v prípade ak ešte nedošlo k právoplatnosti uvedeného rozhodnutia odo dňa kedy mu bolo predmetné rozhodnutie doručené.

20. Súd v tomto bode dáva do pozornosti Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 173/2015 zo dňa 08.04.2015: „Vyživovacia povinnosť rodiča je jeho zákonnou povinnosťou a túto je rodič povinný si plniť do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť (§ 62 ods. 1 zákona o rodine). Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa, vyživovacia povinnosť má viacero foriem, môže byť plnená formou osobnej starostlivosti alebo tiež čiastočne starostlivosťou o domácnosť podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, druhou formou plnenia vyživovacej povinnosti je poskytovanie vecných plnení, napr. bývania alebo stravovania, treťou formou plnenia vyživovacej povinnosti je platenie výživného ako peňažného príspevku na uhrádzovanie potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení, ako je bývanie, strava, nákup ošatenia a zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určil súd.“

21. Povinný k návrhu na zastavenie exekúcie predložil Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/150/2018 zo dňa 06.11.2019 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Žiline 9CoP/67/2019 zo dňa 09.01.2020, právoplatné dňa 21.01.2020 a vykonateľné dňa 07.11.2019 ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie a zaviazal matku maloletého dieťaťa až do právoplatného skončenia vo veci samej vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/150/2018 prispievať na výživu maloletého dieťaťa vo výške 50,00 Eur mesačne k rukám otca dieťaťa vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred. Povinný taktiež priložil k návrhu na zastavenie exekúcie Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/150/2018 zo dňa 27.09.2018 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoP/59/2018 zo dňa 19.12.2018, vykonateľné dňom 08.10.2018, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, kde maloleté dieťa bolo do právoplatného skončenia vo veci pod sp. zn. 1P/150/2018 zverené do osobnej starostlivosti otca. Povinný k návrhu na zastavenie exekúcie tiež priložil Uznesenie Obvodného oddelenia PZ v Ružomberku č. k. ORP-77/OO-RK-2021 zo dňa 17.05.2021, ktorým bolo odmietnuté trestné oznámenie vo veci podozrenia zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania. Z tvrdení povinného ako aj z Uznesenie Obvodného oddelenia PZ v Ružomberku č. k. ORP-77/OO-RK-2021 zo dňa 17.05.2021 a ďalších predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie ako aj do dnešného dňa sa maloleté dieťa stále nachádzalo v osobnej starostlivosti otca a teda povinného, a teda povinný si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu plnil a to formou osobnej starostlivosti o maloleté dieťa. Súd rovnako poukazuje na skutočnosť, že v čase začatia exekučného konania bola matka zaviazaná neodkladným opatrením prispievať na výživu maloletého vo výške 50,00 Eur vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám otca (povinného) až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej vedenej Okresným súdom Liptovský Mikuláš sp. zn. 15P/150/2018, nakoľko v čase začatia exekučného konania nebol exekučný titul právoplatným rozhodnutím, len predbežne vykonateľným v časti o určení výživného.

22. Súd ďalej konštatuje, že výživné vo svojej podstate predstavuje v peniazoch vyjadrenú alikvotnú čiastku osobnej starostlivosti toho z rodičov, ktorý túto osobnú starostlivosť nevykonáva, avšak poskytovanie výživného je len jednou z foriem plnenia vyživovacej povinnosti. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa a teda nie rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Preto sa výživné poskytuje vo vzťahu k oprávnenému dieťaťu a to aj formou osobnej starostlivosti, ako je to v danom prípade, keďže maloleté dieťa sa nachádza v osobnej starostlivosti povinného. Súd taktiež poukazuje na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 91/2022 zo dňa 10.02.2022: „Ústavný súd konštatuje, že zákonná povinnosť vyživovať maloleté dieťa môže mať aj nefinančnú (naturálnu) formu. Plnením vyživovacej povinnosti je aj samotná osobná starostlivosť o dieťa. Ide dokonca o najbežnejší spôsob naplňovania vyživovacej povinnosti. Naopak, vo vzťahoch založených na dohode sú finančné formy výživného zriedkavé a obmedzujú sa na plnenia vreckového a pod. Výživné teda nespočíva len v peňažnom plnení, ale aj v povinnosti vyživovať a zaopatrovať oprávnenú osobu v naturálnej podobe, t. j. vo faktickej starostlivosti o jej bývanie, ošatenie, hygienu, zdravie vrátane starostlivosti o jeho výchovu a všestranný rozvoj“.

23. Z vyššie uvedeného vyplýva skutočnosť, že ku podaniu návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie neexistovalo žiadne zameškané výživné zo strany povinného voči oprávnenému dieťaťu, nakoľko v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným bolo maloleté dieťa v osobnej starostlivosti povinného a teda povinný si plnil svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému naturálnou formou. V zmysle uvedených skutočností, a to, že existuje exekučný titul ako aj neodkladné opatrenie, ktorým bola naopak matka zaviazaná uhrádzať výživné na maloleté dieťa, je rozhodujúcou skutočnosťou práve

to, u ktorého z rodičov sa dieťa nachádza v osobnej starostlivosti. Súd mal za preukázané, že v čase začatia exekúcie exekučný titul nenadobudol právoplatnosť, pričom neodkladným opatrením Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/150/2018 zo dňa 27.09.2018 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoP/59/2018 zo dňa 19.12.2018, boli vzťahy upravené tak, že maloleté dieťa bolo do právoplatného skončenia vo veci vedenej Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 1P/150/2018 zverené do osobnej starostlivosti otca, pričom v čase začatia exekučného konania ako aj počas trvania exekúcie sa dieťa nachádzalo v osobnej starostlivosti otca maloletého, čím si otec plnil svoju vyživovaciu povinnosť. Na uvedenom nič nemení ani predbežná vykonateľnosť výroku III. exekučného titulu o vyživovacej povinnosti povinného, nakoľko povinný rodič vo forme zabezpečenia osobnej ako aj ďalších foriem starostlivosti (bývanie, stravovanie, vzdelávanie, atď.) výživné oprávnenému dieťaťu poskytuje, a teda plní povinnosť uloženú exekučným titulom. Exekučný súd je povinný zohľadniť skutočnosť, že starostlivosť dieťaťu poskytuje priamo osoba povinná, a to formou každodennej starostlivosti.

24. Na základe vyššie uvedených skutočností, a to, že maloleté dieťa sa nachádza v osobnej starostlivosti povinného, čím si povinný plní svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému, súd podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku v spojení s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku exekúciu v celom rozsahu zastavil.

25. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

26. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

27. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

28. Podľa § 198 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona.

29. Podľa § 199c ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.

30. Podľa § 21 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška 68/2017 Z. z.“), exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrady paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.

31. Podľa § 21 ods. 2 prvá veta vyhlášky 68/2017 Z. z., náhrada paušálnych výdavkov patrí exekútorovi pri zastavení exekúcie alebo jej ukončení iným spôsobom ako zastavením exekúcie.

32. Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky 68/2017 Z. z., exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 Eur.

33. O náhrade trov exekútora rozhodol súd podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku tak, že náhradu paušálnych výdavkov súdneho exekútora v súvislosti s vedením exekúcie proti povinnému zaviazal oprávneného. Súd prihliadol na zákonnú dikciu vyjadrenú v ustanovení § 197 Exekučného poriadku a to, že súdnemu exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov. Exekúcia proti povinnému bola zastavená súdom, z dôvodu, že povinný si riadne plní vyživovaciu povinnosť voči oprávnenému. Dôvod zastavenia

exekúcie možno pričítať oprávnenému v rozsahu podaného návrhu na vykonanie exekúcie, nakoľko zo „spätného pohľadu“ možno konštatovať, že povinný si povinnosť uloženú exekučným titulom plnil. Z uvedených dôvodov súd podľa § 199c ods. 1 v spojení s § 198 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku zaviazal na náhradu paušálnych výdavkov súdneho exekútora oprávneného vo výške 36,- Eur (60,- Eur náhrada paušálnych výdavkov + 20% DPH) tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia.

34. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

35. Podľa § 199e Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby, a ak ide o exekúcie na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

36. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby, ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takémuto návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

37. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie podaným prostredníctvom právneho zástupcu žiadal priznať trovy exekučného konania povinného v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Exekučný súd v rámci rozhodovania o trovách exekúcie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie zohľadňoval predovšetkým mieru úspechu v konaní. Nakoľko úspech v tomto konaní mal povinný, súd pri rozhodovaní o trovách exekúcie uznal v plnom rozsahu nárok povinného na náhradu trov exekučného konania. Povinný si v návrhu na zastavenie uplatnil nárok na trovy právneho zastúpenia v plnom rozsahu. Na základe uvedeného súd priznal trovy právneho zastúpenia povinného vo výške 63,94 Eur. 2 úkony právnej služby vo výške 31,54 Eur (vypočítané z tarifnej hodnoty zameškaného výživného vo výške 450,00Eur) + 2 krát režijný paušál vo výške 10,87 Eur + DPH. Vzhľadom na uvedené súd priznal povinnému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia tak ako je to uvedené vo výroku III.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.